

החל מרחלת על כל העולם

נא להכיר: המרואיין הבא

פנינה רוזנבלום
הפגנת נשים

פנינה לא האמינה כשסיפרתי לה על כך: „אוי, אני מתעלפת. אני הולכת למות. הם רוצים לגרש אותי מהמפלגה. אני חוֹרֶשֶׁת שהם עוד יעשו הפגנה ולא יתנו לי להיכנס לכנסת. הנשים האלה.“

מה הם רוצים ממנה. „אני אהבת לבוא לכנסת. יש לי שם המון מאן. היתה יחסות שלהם אלי. יש לי שם ידידים רבים. אני מרגישה כאילו שאני באה לפרמיירה של אלמנים. מרגישה אותו הדבר.“

או המצב כרגע הוא כזה: פנינה לא הציעה שום דבר מביך לשר ניסים. אין לה רומן עם החיכ הצעיר, ואין לה לטעם נתה שום רומן ארוך עם יושבי בית המי חוקקים בירושלים.

אם כך, מדוע נשות חִיכֵי הליברלים כל כך מרכלות עליה? „כי הן יודעות שבמיר פלגה תומכים בי כדי שאכנס לפוליטיקה!“ נאום פנינה.

הזמן יושבת איתו. ביקשתי לדעת למה דווקא איתו ולא עם אחרים, ומה יש להם לדבר כל־כך הרבה ביחד. „אנשים רעים הם אלה שאומרים שיש בינינו משהו. שטויות. סתם מדברים ואני אומרת לו שלום. מה עושים מזה עניין? באמת שום דבר מיוחד.“

מישהו, שאני מכירה, סיפר לי לפני כמה ימים שהוא ישב בבית־קפה בתל־אביב. לידו ישבו שתי נשותיהם של חִיכֵים ליברלים, אחד מהם אפילו שר. הם ישבו ושוחחו על הא ועל דא. המישהו שלי היה כל־כך סקרן, שהוא לא קם ממקומו עד שהשתיים גמרו לדבר. על מה דיברו כמעט כל השיחה? כמובן, על פנינה רוזני בלום. אחת מהן, הידועה ביופיה, אמרה: „מה עושים עם הבחורה הזאת? היא תשגע את כל המפלגה הזאת. היא כבר היום מעוררת את כל הזקנים לתחייה.“

פנינה,

השר והח"כ

על מה מדברים כל הזמן בכנסת? נכון, נכון, על הפלת הממשלה. ועל מה עוד? לא תאמינו, על פנינה רוזנבלום. מאז הודיעה שהיא הצטרפה למפלגה הליבררית, ומאז שהיא מבקרת לעיתים קרובות במינון החיכים, לא מפסיקים לדבר עליה. ומרוב דיבורים היא כבר יצרה מסביבה

משה ניסים
חבוכה קלה

סיפורים לא מעטים. שהגיע הזמן לבדוק עד כמה הם נכונים.

פנינה היא חברה טובה מאוד של חִיכֵי הליברלים שרה דורון, הרוצה מאוד מאוד להיות שר. שרה היא זו שרשמה את פנינה במפלגה. היא מביאה אותה לכל מיני כינוסים. היא הציעה לה, כך שמעתי, להיות מנכ"ל לישכת השר שלה. כאשר היא תיבחר, היא לקחה את פנינה לפתיחת מישחקייה של אירגון נשים לִי ברליות בשכונת התיקוה. וגרמה לנשים שם להסמיק כשראו את האורחת הבלתי־קרואה.

היא אפילו הביאה אותה למידרשה הלִי־ברלית, מועדון אנכרוניסטי של המיסל־גה, שהתקיים בבית ציוני אמריקה. שם פגשה פנינה את שרה־מישפטם חובש הכיפה, משה ניסים, שאביו היה פעם הרב הראשי הספרדי. הם עמדו בצד, שוחחו ארוכות וניסים נראה מאוד נכון, כמעט מסמיק.

סיפרו לי שהם בקשרים מאוד־הדוקים מאו.

„מה עשית לו?“ שאלתי את פנינה. „אני כלום. בסך־הכל שאלתי אותה מה היתה החוויה הכי מרגשת שעברה עליו בשנה האחרונה. זה עבור כתבה לעיתון שבו אני עובדת. והוא ענה לי. אני כבר לא זוכרת מה, אבל זה פורסט. זה הכל. ומאז שום דבר.“

סיפור אחר שהגיע לאוזני היה שפנינה מפלרטטת עם חִיכֵי צעיר וסימפטי, וכל

הבחור הזה רץ כל הזמן. לא מלא. הוא היום המסיק הפרטי הכי גדול בארץ של ערבי־איגנות. ומכיוון שעם־ישראל התי חיל לגלות עניין בערבים משעממים אלה, לא מלא שהם פורחים. בפרט כשאחד המ־רואינים מדבר על בורסה.

המסיק הזה הוא דויד שרגאי, ממוצע קומה בן 29, בני־ברקי במוצאו. לא מהחלק הדתי של העיר. שרגאי, המתגורר היום ברמת־השרון, השתחרר לפני חמש שנים משירות קבע. עשה קצת עסקים פרטיים. עד שחבר עיתונאי הציע לו לקחת את העניין לידיו ולהריץ את ערבי־הראיונות מדי ועד אילת.

ראיתי את שרגאי פעמיים. בכל פעם עם מישהי אחרת וסקרנותי גברה. גם עובד 25 שעות ביממה וגם מחליף אותן כמה־י רות כזאת?

זה לא בדיוק כך. הראשונה שראיתי היתה פנדי לי קנן, מקליפורניה, בעלת קסם יופי, השכלה שנה שנייה מדעי המדינה באוניברסיטת תל־אביב, והעיקר כסף. הרבה כסף. אבל זה כבר שייך לעבר. למרות ששרגאי עדיין לא שכח אותה, נדמה לי

פנדי לי קנן
כסף והשכלה

דויד שרגאי
צבא ועסקים

שאפשר לפתוח על הסיפור הזה קו. אולי גם מפני שהוריה אינם בני דת־משה.

ואז הוא הכיר את עופרה ישראלית, סקירת בנק ברמת־אביב. איתה הוא יוצא כבר כמה שבועות. אבל כפי שהבנתי עדיין לא מצא זמן להחליט מה בדיוק הולך לקרות כאן. מה עכשיו? ערבי־ראיונות. עבודה מסביב לשעון. וקצת זמן לרומנטי־קה. המרואיין הבא בבקשה...

הסיבוב

השני

של סניגור

הבנקים

יגאל ארנון
בנק הוא גם יד

עורך־הדין הירושלמי יגאל ארנון הוא דמות מוכרת הן בעירו והן במקומות אחרים בארץ. אך בעיקר באיזור בתי־המיש־פט. ארנון ידוע כעורך־דין הלוקה תיקים שמנים, בעיקר של בנקים. היתה לו לכך סיבה מיספחתית. אשתו הראשונה שממנה נפרד היא בת למישפחת בנקאים, מיספחת חסידות, מהבנק שהוא גם ידיד.

לפני שבועיים נשא עורך־הדין, שכבר אינו צעיר כל־כך, אשה שנייה. אפילו לא הספקתי לברר מה שמה של אשתו החד־שה קצוצת־השיער, כי מייד אחרי החתונה הם נסעו לירח־דבש בשווייץ. מה זה משנה. העיקר מול טוב.